

[Statsministeren.]

har ikke brug for flere oplysninger for at føre sine forhandlinger til ende. Jeg synes, det må være nok så relevant.

Vi kan da godt tage en diskussion om, hvorvidt statens forhandlinger med de offentligt ansatte er forudgående, sideløbende eller efterfølgende, men må jeg ikke sige til hr. J. O. Krag, at jeg synes faktisk ikke, der kan være tvivl om, at de i hvert fald ikke kan være efterfølgende, al den stund der i øjeblikket foreligger et forhandlingsresultat på det offentlige område, inden der foreligger noget resultat på det private. Jeg har oven i købet forstået på de to hovedorganisationers formænd, at dette resultat har påvirket deres forhandlinger, og at det indgår i overvejelserne; så kan forhandlingerne ikke være efterfølgende. Jeg tror, det er i fælles interesse at slå fast, at der nok alligevel er tale om den nydannelse, at man nu har forhandlingerne sideløbende.

Formanden: Før vi går videre i forhandlingerne, minder jeg om forretningsordenen, hvor der står:

„Når der under forhandlingen om en sag fremsættes et forslag om motiveret dagsorden, tilkommer der medlemmer, som på det pågældende tidspunkt har opbrugt deres taletid, en ekstra taletid på 5 minutter.“

Alle, der indtil nu har opbrugt deres taletid, kan regne med at få 5 minutters taletid, hvis de ønsker det. Det er ikke en opfordring, det er en oplysning.

Niels Helveg Petersen: Jeg vil gerne sige til hr. Kai Moltke, som har rejst spørgsmålet om forhøjelse af momsen, at sådanne planer indgår ikke i det radikale venstres overvejelser.

Jeg har to bemærkninger til hr. Aksel Larsen. Jeg forstod på hr. Aksel Larsen, at hr. Aksel Larsen foretrak et folketingsflertal, der gennemførte en politik, som ganske vist var forkert, fremfor et folketingsflertal, der ikke gennemføre en politik, som var forkert. Jeg kan ikke få det synspunkt til at passe. For eftertiden må vi altså altid regne med, at når hr. Aksel Larsen opfordrer en regering til at gøre noget, mener han, den skal lade være, og når han fraråder en regering at gøre noget, så mener hr. Aksel Lar-

sen i virkeligheden, at den skal gennemføre det. Der bliver ikke mening tilbage i en kritik fra hr. Aksel Larsens side af noget som helst, hvis man skal lægge det synspunkt til grund. Det er meningsløst, og det viste i øvrigt også det fremsatte dagsordensforslag, som efter min mening ligger langt under folketingets værdighed.

Haunstrup Clemmensen: Leg i sandkassen kan være meget fornøjelig, og man kan vel have lov at sige, at vi alle sammen er lidt overraskede over, at det skulle times hr. Aksel Larsen i sit lange politiske liv at udtrykke beundring for nogen som helst regering. Det har jo næsten været sådan, at lige gyldigt hvilken sammensætning den havde, så var han altid tilfreds med den. Vi andre kunne også udtrykke — ikke med det ordvalg måske — glæde og beundring over, at hr. Aksel Larsen bliver siddende så længe i tinget, skønt han altså har afgivet nogle af sine regeringsbeføjelser, men man stiller jo ikke dagsordensforslag om andre medlemmer i tinget.

Jeg skal blot sige, at jeg synes, denne situation ikke egner sig til alt for mange muntre dagsordensforslag. Jeg vil derfor ganske enkelt på min gruppes vegne anbefale at stemme imod. Deri ligger ikke manglende beundring for regeringen, men måske en lille smule vurdering af situationen, der egner sig bedre til alvorlige forhandlinger end til muntre indslag à la Blæksprutten.

Enggaard: Det af hr. Aksel Larsen stillede forslag til dagsorden betegner utvivlsomt en nyskabelse med hensyn til formen og indholdet af dagsordensforslag, som fremsættes her i tinget, men det er ikke en nyskabelse; som jeg tror vil være særlig parlamentarisk værdifuld. Ser man på dagsordensforslagets indhold, er det en selvfølge, at venstre ikke kan anerkende det; vi stemmer derfor imod det fremsatte dagsordensforslag.

Her henimod afslutningen af debatten om socialdemokratiets forslag til folketingsbeslutning kan man vel nok sige, at debatten har fået en udgang med det af SF stillede dagsordensforslag, som betinger, at formentlig også forslagsstillerne ved nærmere eftertanke må sige, at forløbet ikke helt har været det, man har tilsigtet, og at man med hensyn til at opnå de resultater, som man